

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ค.๑๖/๒๕๕๓

วันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง นางสาวโสภิน คุ่มศรีวงษ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ กรณีขอให้ยุบพรรคการเมือง ถอดถอนและตัดสิทธิทางการเมือง รวมทั้งขอให้ยุติการกระทำของกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมือง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวโสภิน คุ่มศรีวงษ์ (ผู้ร้อง) อ้างว่าเคยเป็นผู้เขียนจดหมายขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่วิศวกรชาวไทยที่เคยถูกจับกุมขณะปฏิบัติงานในประเทศกัมพูชา และเป็นผู้ยับยั้งการกระทำของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และพลเอกอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี และพลเอกอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี และพลเอกอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี ยับยั้งปัญหาปราสาทเขาพระวิหารและช่วยเหลือคนงานเหมืองในประเทศชิลี แก้ปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม รวมทั้งพลังงานทดแทน

คำร้องของผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ภายหลังจากการปฏิวัติรัฐประหารในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นผลการใช้บังคับ นักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ กลุ่ม นปก. (แนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ หรือ นปช.) และอดีตนักการเมืองทุกคนไม่บอกความจริงแก่สังคมไทย จึงทำให้เกิดความขัดแย้งไม่มีที่สิ้นสุดและเป็นสาเหตุทำให้ผู้คนเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยนายกรัฐมนตรีไม่สามารถดำเนินการกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ ทั้ง ๆ ที่นักการเมืองทุกคนกล่าวหาว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นที่มาของความขัดแย้ง โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ ที่ทำให้นักการเมืองต้องถูกตัดสิทธิทางการเมือง นายกรัฐมนตรีจึงไม่มีอำนาจในการบริหารประเทศ สิ่งใดก็ตามที่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๔๘๐ คน รวมทั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครกับสมาชิกสภาเขตได้กระทำ ถือว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยดังนี้

๑. มีคำวินิจฉัยยุบพรรคการเมืองและตัดสิทธิหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๗

๒. ถอดถอนคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๔๘๐ คน และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร รวมทั้งสมาชิกสภาเขต

๓. ตัดสิทธิบุคคลที่เคยอยู่ในพรรคการเมืองที่ถูกยุบพรรคมาก่อนหน้านี้ และห้ามมิให้เคลื่อนไหวทางการเมืองใด ๆ รวมทั้งเป็นตัวแทนของบุคคลใด ๆ

๔. มีคำสั่งห้ามการนำสีแดงมาใช้เป็นสัญลักษณ์การเคลื่อนไหวทางการเมือง และ

๕. มีคำสั่งห้ามมิให้กลุ่ม นปก. เคลื่อนไหวทางการเมือง และดำเนินคดีกับกลุ่ม นปก. ดังกล่าว หากมีการฝ่าฝืนคำสั่งศาล รวมทั้งมีคำสั่งให้ยุติการกระทำของนักการเมืองทั้งหมดโดยใช้ขอบเขตการพิจารณาเดียวกันเพื่อเป็นบรรทัดฐาน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตาม

วรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ แล้ว เห็นว่าผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

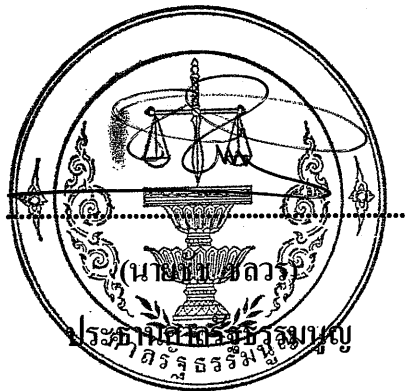
(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นการบรรยายความคิดเห็นในทางการเมืองของผู้ร้อง และมีได้กล่าวอ้างว่าได้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างไร อีกทั้งไม่ใช่เป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ดังนั้น คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓๑/๒๕๕๓)

[Signature]

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ